

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Chiriac Cristin în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Damian Alexandr Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță: 20.01.2017-23.03.2017*
2. *instanța de apel: 02.05.2017-22.06.2017*
3. *instanța de recurs: 18.10.2017 - 29.11.2017*

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 23 martie 2017, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Damian Alexandr Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei, pe o perioadă de probațiune de 1 an, dacă în această perioadă nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară, și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Conform art. 87 alin. (2) Cod penal, ținând cont de faptul că prin sentința Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 16 iulie 2015 lui Damian Alexandr i-a fost aplicată pedeapsa cu amendă în mărime de 900 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, pedepsele urmează a fi executate de sine stătător.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Damian A. la data de 10 decembrie 2016, ora 07.30, acționând în mod intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și cunoscând cu certitudine că acționează cu încălcarea prevederilor legale, a condus automobilul de model „Volkswagen Passat”,

cu n/î XXXXX, în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, cu concentrația vaporilor în aerul expirat de 0,75 mg/l, până când a fost stopat în mun. Chișinău, str. Lunca Bîcului de către angajații Inspectoratului Național de Patrulare - Sîrbu Dorian și Bivol Valeriu.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului, Damian A., a fost calificată *de drept* în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal și anume – *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a-l condamna pe Damian A., în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Conform art. 85, 87 Cod penal, pentru cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință a-i adăuga pedeapsa numită prin sentința Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 16 iulie 2015, ce nu a fost executată și anume amenda în mărime de 900 unități convenționale, în sumă de 18.000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepselor de sine stătător.

În motivarea apelului declarat a invocat:

- la momentul săvârșirii infracțiunii inculpatul nu a executat, atât pedeapsa principală sub formă de amendă, cât și cea complementară – privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, stabilite prin sentința Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 16.07.2015, respectiv infracțiunea săvârșită din 10.12.2016 pentru care a fost condamnat Damian A., este comisă în stare de recidivă;

- instanța de judecată eronat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, la stabilirea pedepsei inculpatului;

- instanța de judecată la stabilirea pedepsei definitive lui Damian A., a omis aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal;

- instanța de judecată i-a aplicat inculpatului o pedeapsă prea blândă, reieșind din personalitatea acestuia și faptul că a comis de 7 ori infracțiuni prevăzute de art. 264¹ Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2017, a fost admis apelul declarat, casată sentința în partea numirii pedepsei și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Damian A. a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Conform art. 85-87 Cod penal, pentru cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată, i-a fost adăugat lui Damian A., pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 16 iulie 2015, amenda în mărime de 900 unități convenționale,

ceea ce constituie suma de 18.000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepselor de sine stătător.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și cele de drept, just concluzionând că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată și acțiunile acestuia corect au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a considerat că prima instanță i-a aplicat o pedeapsă prea blândă inculpatului, Damian A., ținând contul că în prezenta speță infracțiunea a fost săvârșită în stare de recidivă, prin urmare în mod eronat s-a dispus aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Învederând prevederile art. 34 și 111 alin. (1) lit. e) Cod penal, instanța de apel a constatat, că la momentul săvârșirii infracțiunii, Damian A., nu a executat atât pedeapsa principală sub formă de amendă, cât și pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport pe un termen de 4 ani, stabilite prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 16 iulie 2015, deci infracțiunea din 10.12.2016, pentru care a fost condamnat condiționat inculpatul, a fost săvârșită în stare de recidivă.

De asemenea, instanța de apel a menționat, că prima instanță la stabilirea pedepsei definitive lui Damian A. a omis aplicarea art. 85 Cod penal, dat fiind faptul că alin. (1) al articolului indicat statuează că dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.

Astfel, instanța de apel a conchis, că prima instanță a aplicat inculpatului o pedeapsă prea blândă, reieșind din personalitatea acestuia și faptul că infracțiunea ce a comis-o este a șaptea de acest gen, adică conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate cu grad avansat, iar pedepsele anterioare stabilite nu și-au produs efectul, ultimul continuând să comită infracțiuni similare, punând în pericol viața și sănătatea celorlalți participanți la trafic, din care motiv se deduce stabilirea pedepsei cu închisoare și executare reală.

În circumstanțele sus indicate, instanța de apel a ajuns la concluzia, că prevederile art. 90 Cod penal sunt inaplicabile și nu este posibil de suspendat condiționat executarea pedepsei închisorii, deoarece corectarea inculpatului, Damian A., este posibilă doar cu izolarea lui de societate, prin executarea pedepsei închisorii în penitenciare de tip închis, ținând cont de prevederile art. 72 Cod penal.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul, Chiriac Cristin, în numele inculpatului, prin care solicită casarea acesteia și menținerea sentinței.

În motivarea recursului invocă, că în apelul declarat de către procuror și din materialele cauzei nu există nici o probă în achitarea sau neachitarea amenzii stabilite prin sentința Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 16.07.2015, precum nu

există nici o încheiere a judecătorului de instrucție privind neachitarea amenzii, ce ar oferi veridicitate celor invocate de către acuzator. În asemenea împrejurări, apelul declarat de către procuror a fost bazat pe presupuneri, iar sentința adoptată este una întemeiată și legală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând de a fi decis inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel și-a argumentat suficient soluția, ținând cont de principiile generale de aplicare a pedepsei și criteriile generale de individualizare a acesteia, iar prima instanță nu a luat în considerație, că inculpatul nu este la prima abatere de la lege, anterior fiind condamnat pentru infracțiune similară.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

În prezenta speță, deși autorul recursului declarat nu invocă nemijlocit temeiul de casare din cele indicate expres în alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, însă din conținutul recursului Colegiul desprinde, că sunt aduse critici în partea ce se referă la constatarea faptului că inculpatul are antecedente penale nestinse, săvârșind infracțiunea în stare de recidivă, solicitând în cele din urmă menținerea sentinței, astfel semnalându-se temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Din textul recursului, rezultă că apărătorul nu critică stabilirea vinovăției sau încadrarea juridică a acțiunilor făptuitorului infracțiunii, respectiv instanța de recurs nu se va expune la aceste capitole, verificând hotărârea instanței de apel doar sub aspectul individualizării pedepsei stabilite inculpatului. La fel, din conținutul recursului declarat se reține că partea apărării critică concluziile instanței de apel în partea ce ține de constatarea săvârșirii de către inculpat a infracțiunii, în stare de recidivă.

Așadar, la caz, inculpatul a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, sancțiunea căreia prevede pedeapsă cu amendă de la 1050 până la 1150 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 1 an.

Totodată, inculpatul în cauza dată, a recunoscut săvârșirea acestei infracțiuni și a solicitat de a fi judecată cauza pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fiind aplicate prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Din lucrările cauzei, Colegiu penal atestă, că inculpatul a fost condamnat prin sentința Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău la data de 16 iulie 2015, pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (1) și art. 264¹ alin. (3) Cod penal, iar potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 900 unități convenționale, ceea ce constituie 18.000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani (f.d. 77-79).

Fiind audiat în ședință de judecată, atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, inculpatul a declarat, că nu a achitat amenda stabilită prin sentința menționată supra și că ar putea să o achite doar în rate (f.d. 88, 114). Prin urmare, instanța de recurs apreciază ca neîntemeiate alegațiile recurentului, precum că partea acuzării nu a prezentat probe, ce ar confirma faptul că amenda judiciară stabilită prin sentința nominalizată nu a fost achitată, or potrivit pct. 1) alin. (2) art. 93 Cod de procedură penală, în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate inclusiv prin intermediul declarațiilor inculpatului.

În continuare, dat fiind faptul că inculpatul până la momentul săvârșirii infracțiunii vizate în cauza dată, nu a achitat amenda stabilită prin sentința Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 16.07.2015, ca pedeapsă principală, cu atât mai mult este evident faptul, că nici pedeapsa complementară – privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport nu este executată, ținând cont că de la precedentă condamnare a expirat aproximativ 1 an și 5 luni, rezultă că antecedentul penal nu a fost stins.

Conform dispoziției art. 34 alin. (1) Cod penal, se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție.

Ținând cont de prevederile art. 82 alin. (2) Cod penal, mărimea pedepsei pentru recidivă nu poate fi mai mică de jumătate din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod.

Totodată, rezultând din norma art. 90 alin. (4) Cod penal, se reține că persoanele care au săvârșit infracțiuni în stare de recidivă, condamnarea cu suspendarea condiționată a pedepsei nu se aplică.

Astfel, în prezenta speță, Colegiul penal evidențiază acel fapt, că inculpatului îi poate fi aplicată pedeapsa, doar cu închisoare și executare reală.

Precum a fost menționat mai sus, sancțiunea cea mai aspră a infracțiunii imputate inculpatului la caz prevede pedeapsa cu închisoare până la un an de zile. Așadar, în cazul îmbinării recidivei de infracțiuni cu procedura simplificată aplicată la caz, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, inculpatul beneficiază de reducere cu o treime a limitelor, prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Astfel, în cauza dată, limita maximă a pedepsei prevăzută de lege este de 1 an închisoare și limita minimă, învederând art. 82 Cod penal, este de 6 luni închisoare. Aplicând prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală și reducând cu o treime limitele minimă și maximă, acestea vor constitui 4 luni și respectiv 8 luni.

În cauza supusă judecării, inculpatului, instanța de apel i-a stabilit pedeapsa de 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis. Pedeapsa numită de către instanța de apel, Colegiul o consideră legală și întemeiată, fiind stabilită în limitele prevăzute de normele legale, menționate și relevate mai sus. De asemenea, Colegiul penal consideră justificat stabilirea termenului maxim al pedepsei prevăzut de lege și anume 8 luni închisoare, deoarece din materialele cauzei se atestă, că la caz au fost stabilite și circumstanțe agravante prevăzute de art. 77 Cod penal și anume – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a fost condamnată anterior pentru o infracțiune similară. De menționat este, că inculpatul anterior a comis 7 infracțiuni similare, rezultând din copiile sentințelor anexate la materialele dosarului și cazierul contravențional.

În atare împrejurări, Colegiului penal consideră, că instanța de apel a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Față de cele ce preced, Colegiul penal consideră că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs, în sensul casării deciziei contestate.

Având ca reper cele menționate, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către apărătorul inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Chiriac Cristin în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2017, în cauza penală în privința lui **Damian Alexandr Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 20 decembrie 2017.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie